

Rok 1917.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Cześć CXXXVIII. — Wydana i rozesłana dnia 4. sierpnia 1917.

Treść: (№ 328. i 329.) 328. Rozporządzenie, w sprawie uregulowania obrotu świecami. — 329. Rozporządzenie, w sprawie ustanowienia cen za świece.

328.

Rozporządzenie Kierownika Ministerstwa handlu w porozumieniu z Kierownikami interesowanych Ministerstw z dnia 2. sierpnia 1917,

w sprawie uregulowania obrotu świecami.

Na zasadzie ustawy z dnia 24. lipca 1917, Dz. u. p. Nr. 307, rozporządza się, jak następuje:

§ 1.

Wytwórcy, handlarze i inni posiadacze albo przechowcy wszelkiego rodzaju świec (z wyjątkiem świec woskowych i ceresynowych) są obowiązani najdalej do dnia 8 zgłosić swe zapasy według stanu z dnia 6. sierpnia 1917, o ile one przekraczają ilość 100 *kg*.

W dalszym ciągu winni wytwórcy świec zgłaszać przybytek i ubytek, jakie zaistniały od ostatniego wykazu, oraz pozostałe zapasy, a to według stanu z pierwszego dnia każdego miesiąca najdalej do piątego tego samego miesiąca; takie samo doniesienie winni uczynić handlarze i inni posiadacze lub przechowcy świec wtedy, gdy ich zapasy w pierwszym dniu pewnego miesiąca przekroczą ilość 100 *kg*.

Doniesienia mają obejmować daty co do miejsca składu, gatunku świec, wielkości (liczby sztuk i ciężaru) i rodzaju opakowania; doniesienia te

należy sporządzać osobno dla każdej pracowni lub składu.

§ 2.

Wszystkie istniejące lub przybywające ilości świec, podlegające w myśl § 1. tego rozporządzenia obowiązkowi zgłaszania, zostają zamknięte z tym skutkiem, że tylko na mocy zlecenia władzy lub osobnego jej pozwolenia wolno wytwórcom, handlarzom lub innym posiadaczom albo przechowcom oddawać je konsumentom.

Wydawania, uskuteczniane bezpośrednio dla zarządu wojskowego, nie wymagają osobnego pozwolenia, można jednak uskutecznić je tylko na podstawie wyraźnego zamówienia c. i k. Ministerstwa wojny, Ministerstwa obrony krajowej albo właściwej komendy wojskowej. Tego rodzaju wydania należy osobno wykazywać w doniesieniach, jakie ma się wnosić w myśl § 1. niniejszego rozporządzenia. Dokumenty zamówienia winien sprzedawca przechowywać.

Co do uskuteczniania dostaw na rzecz zarządu państwowych kolei żelaznych obowiązują osobne postanowienia.

§ 3.

Przeprowadzenie odpowiadającego zapotrzebowaniu rozdziału świec w państwie tutejszem porucza się Spółce rozdziału nafty z ogr. por. (Centrali naftowej) w Wiedniu, I., Wipplingerstrasse 29.

Doniesienia, przepisane w § 1. tego rozporządzenia, należy wnosić do Centrali naftowej.

Centrala naftowa ma prawo udzielać w imieniu Ministerstwa handlu zlecenia i wskazówki co do dostawy świec i co do ich sprzedaży tym producentom świec, oraz handlarzom i przemysłowcom, którzy zajmują się rozsprzedażą świec.

Zarządzenia, potrzebne ewentualnie dla zabezpieczenia wykonania wspomnianych w poprzednim ustępie zleceń i wskazówek Centrali naftowej, wyda na podstawie rozporządzenia Ministerstwa handlu władza polityczna I. instancji; również przymusowe wykonanie takich zarządzeń przeprowadza władza polityczna I. instancji na podstawie rozporządzenia Ministerstwa handlu.

§ 4.

Faktyczne koszty prowadzenia czynności przez Centralę naftową, powstające z wykonywania zadań, powierzonych jej niniejszem rozporządzeniem, mają ponosić producenci świec stosownie do ilości świec, jakie w myśl zarządzeń Centrali naftowej zabrano z ich przedsiębiorstw.

Centrala naftowa pobiera za pozwoleniem Ministerstwa handlu dla pokrycia tych kosztów od powyższych przedsiębiorstw dodatki, które można ściągać w drodze egzekucji politycznej.

§ 5.

Istniejące zobowiązania z umów nie przeszkadzają wypełnieniu zarządzeń, wydawanych na podstawie niniejszego rozporządzenia.

§ 6.

Rozporządzenie to nie ma zastosowania do świec, będących w posiadaniu zarządu wojskowego, państwa, w szczególności państwowych przedsiębiorstw i zakładów, albo służących publicznemu ruchowi przedsiębiorstw kolei żelaznych, i żeglugi okrętowej.

§ 7.

Polityczne władze krajowe są upoważnione do wydawania zarządzeń co do oddawania świec konsumentom.

Gminy mają obowiązek współdziałania przy wykonaniu tego rozporządzenia i wydanych na jego podstawie zarządzeń.

§ 8.

Za przekroczenia tego rozporządzenia i wydanych na jego podstawie zarządzeń jakoteż za współdziałanie przy udaremnianiu ustanowionych

w niem obowiązków będzie karała władza polityczna grzywnami do 20.000 koron albo według swego uznania aresztem do 6 miesięcy, o ile czynność ta nie podlega surowszej karze. Równocześnie można orzec także przepadnięcie świec, do których odnosi się ta czynność karygodna.

§ 9.

Rozporządzenie to wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Mataja wlr.
Schauer wlr.

Banhans wlr.
Homann wlr.

329.

Rozporządzenie Kierownika Ministerstwa handlu z dnia 2. sierpnia 1917,

w sprawie ustanowienia cen za świece.

Na zasadzie ustawy z dnia 24. lipca 1917, Dz. u. p. Nr. 307, rozporządza się, jak następuje:

§ 1.

Ustanowione poniżej ceny odnoszą się do świec wszelkiego rodzaju i składu z wyjątkiem świec woskowych, ceresynowych i kościelnych.

§ 2.

Przy sprzedaży świec przez producenta wolno przekraczać ceny K 250.— netto gotówka bez skonta, z opłatą przewozu do stacji kolejowej odbiorcy za każdych 100 kg towaru nieopakowanego lub spakietowanego razem ze skrzynią (skrzynie po 50 kg zawartości netto).

§ 3.

Przy sprzedaży świec przez odsprzedawcę do rąk drobnego handlarza i innych przedsiębiorstw, zaopatrujących świecami wprost konsumentów, albo też bezpośrednio do rąk konsumentów wolno odsprzedawcom doliczyć 20 K od 100 kg świec do ceny, ustanowionej przez producenta.

Jeżeli dostawa do rąk wymienionych w poprzednim ustępie odbiorców następuje wprost przez producenta, to może on wliczyć do ceny sprzedaży dodatek w takiej samej wysokości, o ile ilość świec, jaka ma być dostawioną w jednej przesyłce, wynosi mniej niż 2500 kg.

W dodatku 20 koron mieszczą się już wszystkie wydatki na opakowanie, dowóz z kolei i do kolei, przewoźne, skład itd., tak że doliczanie jakichkolwiek dalszych dodatków nie jest dozwolone.

§ 4.

Przy drobnej sprzedaży nie wolno przekroczyć następujących cen za jedną świecę:

Za jedną świecę o wadze $\frac{1}{16}$ kg
(8 sztuk na 500 g) . . . . . 20 h

za jedną świecę o wadze $\frac{1}{32}$ kg
(16 sztuk na 500 g) . . . . . 10 h

za jedną świecę o wadze $\frac{1}{60}$ kg
(30 sztuk na 500 g) . . . . . 5 h

Istniejące w chwili wejścia tego rozporządzenia w życie zapasy świec innych wielkości jak powyższe wolno sprzedawać do rąk konsumentów

tylko na wagę i to najwyżej po cenie K 3·20 za kilogram.

§ 5.

Za przekroczenia tego rozporządzenia będzie karała władza polityczna grzywnami do 20.000 K albo aresztem do 6 miesięcy, o ile nie podlegają one surowszej karze.

Kary te można orzec także obok siebie. Równocześnie można orzec przepadnięcie świec, do których odnosi się czyn karygodny, a jeżeli przekroczenie popełniono przy wykonywaniu przemysłu, można orzec także utratę uprawnienia przemysłowego.

§ 6.

Rozporządzenie to wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Mataja wtr.

